

ЗБОГ БУДУЋНОСТИ

Реч на Округлом столу „Агресија НАТО – 24 године после“, одржаном 23. марта 2023. године у Дому Војске Србије

By [Živadin Jovanović](#)

Global Research, April 01, 2023

Region: [Europe](#)

Theme: [History](#), [US NATO War Agenda](#)

Сви чланци Глобалног истраживања могу се читати на 51 језику тако што ћете активирати дугме Преведи веб локацију испод имена аутора.

Да бисте добили дневни билтен Глобал Ресерч-а (изабрани чланци), кликните овде.

Кликните на дугме за дељење изнад да бисте е-поштом/проследили овај чланак својим пријатељима и колегама. Пратите нас на Инстаграму и Твиттеру и претплатите се на наш Телеграм канал. Слободно поново постављајте и делите чланке Глобалног истраживања.

Живадин Јовановић

Даме и господо,

Протекло је готово четврт века од агресије НАТО на Србију и Црну Гору (СРЈ). Током агресије погинуло је око 4.000 а рањено двоструко више наших суграђана. Три четвртине страдалих су цивили међу којима је и велики број деце, од мале Милице Ракић, из Батајнице до средњошколке Сање Миленковић, из Варварина, српске шампионке у математици. Колико је жртава закаснелих последица коришћења оружја са осиромашеним уранијумом, хемијских токсичких средстава и нексплодираних касетних бомби, тешко да ћемо икада прецизно утврдити. Због свих њих смо се окупили и окупљамо, како данас и овде, тако сваке године и широм земље, широм Европе и других континената, гдегод нас има. Њима, палим херојима одбране, свим недужним жртвама, данас се клањамо, њима данас упућујемо наше мисли и молитве.

Србија се још увек није опоравила – ни духовно од бола и неправде, ни материјално. У самом језгру Београда и даље пролазимо поред разорених здања чије нас зјапеће руине подсећају на дела наших партнера. Хвалимо њихове донације, још увек не постављамо најављиване па заборављене захтеве за ратну штету. Колико је то израз тежње да будемо конструктивни, реални и поштовани, тешко је рећи. Можда би било добро да се рушевине здања Генералштаба и МУП-а Србије прогласе и заштите као споменици културе, не само зато што то захтева мање средстава, него зато што би то вероватно имало више смисла него реконструкција или изградња нових здања.

Био је то злочин против мира и човечности, против земље која није представљала никакву опасност ни за кога, најмање за НАТО, или њене чланице. Није пуко понављање истине када и данас кажемо да је агресија НАТО извршена кршењем

основних принципа међународних односа, Повеље УН, Завршног документа ОЕБС из Хелсинкија и Париске Повеље; када кажемо, да је НАТО, пет ипо деценија после краја Другог светског рата, вратио рат на европско тле; да су бомбе и крстареће ракете убијале грађане Србије али да су биле намењене и другима; да су истовремено разарале европску и светску архитектуру безбедности и сарадње; да је то, у суштини, био рат против Европе у коме је и сасма Европа учествовала; да је то био преседан за освајачке ратове и преврате у оквиру прокламоване стратегије ширења на Исток и тзв. демократизације; да је НАТО агресијом на Србију и Црну Гору (СРЈ) своју јубиларну 50. годишњицу обележио преласком из одбрамбеног и регионалног у освајачки савез глобалних хегемонистичких циљева.

Када све то понављамо 24 године после, то је најмање због навике, ритуала или робовања прошлости, то је искључиво због садашњости и будућности. Због мира, безбедности и напретка као једнаких и недељивих вредности свих народа и земаља.

Чинимо то и зато што нас управо данас ставови из Брисла, Охрида, Вашингтона и других дестинација, опомињу да се агресија на Србију наставља другим средствима али са истим циљем – да се цео српски српски народ на Балкану обесправи и понизи, да се трајно удаљи од традиционалних пријатеља и њихове подршке и да се одрекне свог државног права на покрајину Косово и Метохију. Протекло време и савремена дешавања недвосмислено потврђују да је прави циљ агресије био – отимање Косова и Метохије од Србије, збацивање председника Слободана Милошевића и претварање Балкана, у одскочну базу за поход на Исток.

Уверен сам да је, с обзиром на сва досадашња искуства и трендове дубоких промена у глобалним односима, најбољи пут за Србију је реafirмисање независне, неутралне и уравнотежене спољне политике, чување и учвршћивање односа са традиционалним пријатељима и савезницима и отвореност за равноправне односе и сарадњу са свим земаљама и интеграцијама које прихватају Србију као равноправног партнера. Праведно, и одрживо решење статуса за покрајину Косово и Метохију могуће је само уз доследну примену Устава Србије, основних принципа међународног права и Резолуције СБ УН 1244 која је трајна и неотклоњива правна обавеза. Једино такво решење може бити у интересу трајног мира, безбедности и сарадње. Сваки други силом, претњама и уценама наметнути статус, без обзира на форму, не може се се претворити у право или компромис, нити може постати прилог миру. Напротив.

Дозволите ми да предложим да са овог скупа упутимо три молбе:

Прва, да се обнови рад Скупштинске комисије за утврђивање последица употребе оружја са осиромашеним уранијумом током агресије НАТО и Владиног интересорног тела;

Друга, да се до обележавања 25. годишњице агресије НАТО марта идуће године, оконча рад на утврђивању списка свих цивилних жртава агресије;

И треће, да се изврши анализа обраде наставне јединице о агресији НАТО у свим уџбеницима свих нивоа образовања и обезбеди очување истине.

Надам се да нема потребе да ове предлоге ближе образлажем.

Хвала!

*

Напомена за читаоце: кликните на дугме за дељење изнад. Пратите нас на Инстаграму и Твиттеру и претплатите се на наш Телеграм канал. Слободно поново постављајте и делите чланке Глобалног истраживања.

***Живадин Јовановић** је председник Белградског форума "За мир равних". Он је стални аутор Global Research.*

The original source of this article is Global Research
Copyright © [Živadin Jovanović](#), Global Research, 2023

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: [Živadin Jovanović](#)

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca

www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca